

Sygn. akt I ACz 187/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko (spraw.)
Sędziowie:	SA Anna Pele SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **E. C.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Ministrowi Obrony Narodowej**

o ustalenie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 3 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 1255/12;

postanawia:

oddać zażalenie.-

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Rzeszowie postanowieniem z dnia 3 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 1255/12 stwierdził swoją niewłaściwość w sprawie z powództwa E. C. przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Obrony Narodowej i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że strona pozwana przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy podniosła zasadny zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Rzeszowie. Powołała się przy tym na okoliczność, iż powództwo przeciwko Skarbowi Państwa wytacza się według siedziby państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, co zobowiązywało Sąd Okręgowy w Rzeszowie do wydania postanowienia o przytoczonej treści.

Na powyższe orzeczenie zażalenie w dniu 18 grudnia 2012 r. wniósł powód. Zaskarżył je w całości i wniósł o jego uchylenie. Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że jest rencistą wojskowym, niezdolnym do samodzielnej egzystencji. Powołał się na stwierdzone u niego schorzenia i podkreślił, że ewentualny wyjazd w dalszą podróż może okazać się dla niego niemożliwy.

W odpowiedzi na zażalenie z dnia 1 lutego 2012 r. pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu w całości podzielił stanowisko Sądu Okręgowego w Rzeszowie wyrażone w zaskarżonym postanowieniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest bezzasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Sąd Apelacyjny w całości podziela zapatrywania Sądu Okręgowego wyrażone w zaskarżonym postanowieniu.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z przypadkiem właściwości miejscowej ogólnej, którą w sytuacji Skarbu Państwa określa art. 29 kpc. Na podstawie tego przepisu powództwo wytoczyć należy według siedziby państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie. Jednakże, nawet jeśli powód wniesie pozew sprzecznie z właściwością ogólną, sąd nie może przekazać go z urzędu sądowi właściwemu. Jest natomiast zobowiązany to uczynić, jeżeli pozwany podniesie zarzutu niewłaściwości sądu przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy (art. 202 kpc).

Tego rodzaju zarzut został przez stronę pozwaną podniesiony w przewidzianym do tego terminie, a więc Sąd Okręgowy zobowiązany był wydać postanowienie będące przedmiotem zaskarżenia. Nie mają przy tym znaczenia okoliczności podawane przez powoda w zażaleniu. Jakkolwiek mogą one stanowić pewnego rodzaju utrudnienie, to jednak nie wyczerpują przewidzianych ustawą przesłanek mogących skutkować uchyleniem postanowienia Sądu Okręgowego i modyfikacją przewidzianej ustawowo właściwości miejscowej sądu do rozpoznania sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało stanowisko Sądu Okręgowego uznać za prawidłowe, a zażalenie powoda jako bezzasadne oddalić na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

W odniesieniu natomiast do żądania strony pozwanej dotyczącego zasądzenia kosztów postępowania wskazać należy, że jest to żądanie przedwczesne. Sąd nie orzeka bowiem o kosztach wydając incydentalne orzeczenia w toku sprawy. Jak wynika z treści art. 108 § 1 kpc, Sąd rozstrzyga o kosztach dopiero w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.